

ברכת המחנכות לבוגרי י"ב, תשי"ע

אורית שלו, דבי גזית, רחל סיגלצ'יק ובתאל סטולבי

אייל בצר, ראש המועצה, אלישבע טסלר, מפקחת בית הספר, נורית ברנד, מנהלת בית הספר, מורות ומורים, עובדי עמקים-תבור, משפחות יקרות, בוגרות ובוגרים – ערב טוב.

לפני שלוש שנים, בכתה י', קבלתם את תעודות הזהות. בטקס ההוא נשאתם את הדברים הבאים: "כל בית ספר הוא ראי החברה שבתוכה הוא פועל, המתרחש בין כתליו מייצג נאמנה את הסביבה שבה הוא חי. בית ספרנו נחשב בסלע הישראלי, ועל כן דומה לו באיכויותיו: בעוצמה, בצבעוניות המהממת שלו וגם בקושי. סלעים הם כאלה, ואנחנו ארץ סלעית ומדברית".

חניכים יקרים, היום אנחנו סוגרים מעגל. היום אנו עומדות לפניכם ובלב שלם יודעות שסיפקנו לכם ארגז כלי חציבה, והארגז הזה יסייע לכם להתמודד עם סלע המציאות הישראלית. כשתעלו במעלה השביל, והאבן תחרוק תחת רגליכם – זכרו להשתמש בכלים שקיבלתם בעמקים-תבור.

הורים ומורים נכבדים, בשש השנים האחרונות עבדנו יחד כולנו כדי להביא את בוגרינו למעמד זה. ראינו אותם צומחים וגדלים לאורך השנים, דרך תחנות שונות ומגוונות. מנערים ונערות צעירים, הפכו הם לעלמים ולעלמות. היו רגעים קשים, אך לצד רגעים כאלה היו גם הרבה רגעי נחת, צחוק ושמחה.

כולנו זוכרים את ערב הוליווד הבלתי נשכח, שבו התייפתם כשחקנים נוצצים ובשיר המורים כל השכבה קמה על רגליה ושרה בקול חזק את "איפה הן הבחורות ההן?" יחד עם חברות הזמר "מורי עמקים-תבור".

ולא נשכח אף פעם את הנגרייה של קיבוץ שריד: איך בכוחות משותפים הפכתם מקום שכוח-אל לאולם אירועים שלא היה מבייש את כחול-ירוק.

קצר הזמן וקצרה היריעה מלהזכיר את הטיולים השנתיים, המופעים, הטקסים, המסע לפולין, הגזני"ע והסמינרים. במהלך שלוש השנים האחרונות הוכחתם, כי לא תמיד נכון המשפט: "הולך ופוחת הדור"! אתם שכבה נהדרת, הטומנת בחובה כישרונות נדירים בתחום המוסיקה, בתחום התיאטרון, ובתחומי המחול והאומנות.

אנו רוצות להודות למחנכות חט"ב של השכבה: לגלית דה-פז ויצמן, לאילנה אלמקייס, למלי האריס ולסיגל אטיאס. החינוך בחטיבת הביניים היווה את הבסיס לחינוך התיכוני. כמו גם מי שעובד ללא לאות מאחורי הקלעים, נח שגיא, היועץ הנח שיוצא לדרך חדשה...תודה נח על רגעים של הקשבה, הכלה והבנה. אנחנו כבר מתגעגעות אליך...תודה לנורית ברנד שהובילה את הצוות בשנתיים

האחרונות, ולדורון סקל בהצלחה בכל אשר תפנה...תודה נוספת שלוחה מכאן גם לדרי זקס שעבדה עימנו שנתיים. וכמובן, אנו מודות לצוות המורים המקצועיים שעושים ימים כלילות על מנת להרביץ תורה בחניכנו.

ולסיום, שירו של המשורר ג'ובראן חליל ג'ובראן ושמו "על הילדים". השיר הזה מוקדש לכם ההורים:

יִדְּיָכִם אוֹיֵם יִדְּיָכִם
כִּי אִם פֶּרִי יַעֲשֶׂוּעֵי הַחַיִּים אֵלֶּי עֲצִמָּה.
כִּבְּאִים הַמָּוֶה בְּרִכְכֶּם, אִךְ לֹא מִכֶּם.
חַיִּים עִמָּכֶם, אִךְ אוֹיֵם שִׁכִּים לִכֶּם.
תֵּנוּ לִידְּיָכִם אוֹת אוֹהֶבְתֶּם, אִךְ לֹא אוֹת מַחֲשֻׁבֹתֶיכֶם.
כִּי לֹא לִכֶּם הַיִּצְיָה.

זֹאפִּים יִשְׁכֹּן בִּבְתִּיכֶם, אִךְ לֹא נִשְׁמָתֶם.
כִּי נִשְׁמָתֶם מִסְתַּלְפֶּת בִּבֵּית הַמָּחֶר,
שֶׁם לֹא תֻּכְדּוּ לִכְבוֹד אֶלֶּי בַּחֲדָמוֹתֶיכֶם.
אִפְשֶׁר לִכֶּם לְחַפֹּץ לִהְיוֹת כְּמוֹהֶם,
אִךְ אֵלֶּי לִכֶּם לַעֲשׂוֹתָם כְּמוֹכֶם.
כִּי הַחַיִּים פְּנִיָּה קְדִימָה, לֹא אַחֲרָה.
אִין הֵם מִתְרַפְּקִים עַל הָאוֹתְמוֹל.
אוֹתָם הַקֶּשֶׁת, מִמֶּנֶּה, כַּחַדִּי חַיִּים, יִדְּיָכֶם שְׂדָחִים.
הַקֶּשֶׁת מִבְּחִין כְּשׁוֹבֵד עַל-פְּנֵי נְתִיב הַנֶּזֶח.
הַזֶּה, בְּרִצְתוֹ, כּוֹפֵץ קֶשֶׁתֶכֶם,
לִמְעַן חֲצֹל, הַעֲרִים לְמִרְחָקִים.
הַתֵּרֵץ לִידְּיָו הַמֹּתְחָח קֶשֶׁתֶכֶם,
כִּי אוֹהֶב, הַזֶּה אוֹת הַחֲצִים כְּמַעֲרָפִים,
עִם אוֹת הַקֶּשֶׁתוֹת הַנֶּזֶכּוֹת בְּרוֹכּוֹת.

מחזור י"א לכו תמיד עם פניכם קדימה, אל תסתכלו לאחור, אך זיכרו: המשיכו לשמור על קשר, אל תנתקו את החבל, כאן תקעתם יתד, כאן עיגנתם את עצמכם! עמקים-תבור תמיד יישאר ב'תכם!